

**Jubilæum Sæculare Ecclesiæ Catholicæ Per Septendecim
Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala**

Per Septendecim Sæcula Militantis & Triumphantis Contra Idololatriam,
tyrannos, hæreses, schismata, errores, & scandala ; Ex Annalibus
Ecclesiasticis collectum Pro Xenio Oblatum Academicæ Sodalitati
Dominorum B. Mariæ Virginis Annunciatæ Herbipoli, Anno ...

Herbipoli, 1701

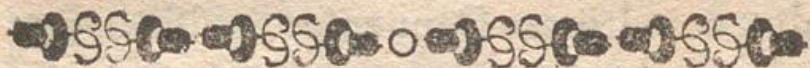
Decas IV. Ab anno Christi 1130. ad 1140.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64765](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64765)

fuo cogitaret. Quia verò Regi pro tuendis
juribus Ecclesiasticis Constantinus se oppo-
suit, creditur intrà biennium veneno sub-
latus esse Martyr occultus.

✽(1129.)✽ Honorius II. Papa mittit
ad Regem Daniæ, Scotiæ & Bohemiæ Le-
gatum Gregorium Cimonum.

✽(1130.)✽ Moritur Honorius II. cui
suffectus est legitimus Papa Innocentius II.
contra quem factiosi homines Petrum Leo-
nis Cardinalem, & olim Monachum Clu-
niacensem sub nomine Anacleti II. in Se-
dem intruserunt, & gravissimum schisma
invexerunt in Ecclesiam: Innocentius ad
Ludovicum Galliæ Regem confugit, Anti-
Papâ mox Basilicas diripiente, & pecuni-
am in addictos sibi cives dividente.

DECAS IV.

✽ *Ab anno 1130. ad annum 1140.* ✽

1131. **I**nnoentius II. in Concilio Rhe-
✽ mienfi Petrum Leonis excommuni-
cat.

Balduinus III. Rex Solymæ liberatâ for-
titer ac feliciter Antiochiâ ex morbo obit,
eique succedit Fulco Comes Turonensis.

Innocentio Pontifici Rhemis Leodium
pro-

proficiscenti Lotharius Rex Germaniæ occurrit, eumque summâ cum reverentiâ accipit, stratoris officio perfunctus: hanc autem repetenti investituras, Henrico multo labore ablatas, fortiter & potenter se opposuit S. Bernardus.

S. Stephanus Rex Hungariæ moritur in habitu Religioso, sceptrum suum Beati relinquens.

Ludovicus junior in Concilio Rhemensis jussu Ludovici Crassi Francorum Rex coronatur, cum filius ejus Philippus jam antea inauguratus in suburbio Parisiis miserabili fato occubuisset: sus enim inter equi pedes se se implicans, hunc excussit qui suo pondere Regiū sessorem obtrivit.

✽(1132.)✽ Innocentius in Italiam rediit, & in Itinere Genuenses & Pisanos jam ad arma conferenda paratos reconciliavit.

Beneventani à Rogerio Siciliae Tyranno qui eos deprimere volebat, uti & ab Anacleto Anti-Papâ deficiunt, ac Rogerii exercitum profligant.

✽(1133.)✽ Lotharius Innocentium Romam reducit, & hic vicissim ab illo Imperator coronatur, & statim Româ discedit, plures copias contra schismaticos & contra Rogerium paraturus; Innocentius autem Pisas se confert. Interim Rogerius trans-

transfretans cum Saracenis in Apuliam, e-
jus viciniam igne ferroque vastat.

✽(1134.)✽ Obiit hoc anno S. Nor-
bertus Archi-Episcopus Magdenburgensis,
& Conditor Ordinis Præmonstratensis.

In Concilio Pisano præfente S. Bernar-
do & præfidente Honorio Papâ Petrus de
Luna Anti-papa, & fautores ejus denuo
excommunicantur.

✽(1135.)✽ Aquitania cum suo Duce
Guilielmo à schismate revocatur operâ
S. Bernardi, qui videns verba in Duce ni-
hil prodesse, potentiori machinâ usus,
Corpus Christi ei protendit, & verbis mi-
nacibus affatus est, quibus ille conterritus
prolapsus in terram quasi Epilepticus spo-
pondit omnia: & promissis stetit. Qui
verò eum hætenus detinuerat Anacleti
schismate, Geraudus Engolismensis, im-
pænitens in lectulo mortuus est inventus.
Cadaver ejus exhumatum postea & proje-
ctum, nepotes ejus & omnis prosapia ex-
terminata.

✽(1136.)✽ Ludovicus Crassus Fran-
ciæ Rex, dissenteria moritur, cujus mors
quam vita religiosior fuit, verè enim pæ-
nitens obiit, Pollicitus se suscepturum ha-
bitum S. Benedicti deposito regno, distri-
butisque inter inopes & Ecclesias faculta-
tibus

tibus suis in cineribus decussatis Cru
formâ manibus humiliter expiravit. U
de etiam laudatur à S. Bernardo, qui
men viventem perstrinxit quia belli te
pore religiosos vexavit.

Obiit quoque Guilielmus Dux Aquit
niæ, ipse quoque verè pœnitens in per
grinatione Compostellam susceptâ. C
funditur autem iste Guilielmus cum a
quodam S. Guilielmo qui armatus lon
ferreâ pœnitentiam in agro Senensi eg
scribitur.

✽(1137.)✽ Lotharius Imperator v
niens in Italiam cum Henrico Bavariæ D
ce Rogerium Ecclesiasticas ditiones vatta
tem reprimit. Sed recedente Imperator
recuperat sua, & iram suam sacrilegè
Ecclesias & virgines sacras effundit.

✽(1138.)✽ Petrus Leonis Anti-Pap
dictus Anacletus impœnitens impiam an
mam efflat, Cardinales qui à partibus ep
steterant continuo substituunt Gregorium
Cardinalem eumque Victorem appellant
Sed mox tam electores quam electus sub
miserunt se Innocentio, unus perstitit
schismate Rogerius, efferatus in Catho
licos.

Lotharius Imperator moritur in mont
bus Tridentinis in vili casa, constituto

bi hæredæ Bavarix Duce, vir egregiè pius
& singulariter devotus, omnibus Impera-
toribus facilè præferendus, si ejus pietati
fortitudo respondisset: quotidie enim
etiam in exercitu tribus missis intererat,
sæpè cum Augusta pauperum pedes ablue-
bat, quos eadem Richiza uxor suis crini-
bus abstergebat. Sacerdotes coluit ut Pa-
tres, pauperes ut filios, viduas ut matres;
Orationi lacrymas sæpenumerò miscebat.
Cænobitæ virtute non impar.

✱(1139.)✱ Innocentius Papa cele-
brat Concilium Lateranense secundum mil-
le circiter Episcoporum. In eo excommu-
nicatur Rogerius Siciliae Comes, & Eccle-
siae hostis: nec non Arnoldus Lector Brix-
ensis discipulus Abailardi hæresis condem-
natur.

Innocentius Pontifex hoc anno captus
perfidiosè à Rogerii filio ad Patrem dedu-
citur, & non ut captivus sed ut Pontifex
amicè receptus est. Ambo enim pater & fi-
lius ad ejus pedes prociderunt, veniam de-
precantes & impetrantes. Rogerio enim
Pontifex regnum Siciliae per vexillum con-
cessit, sicut & Ducatum Apuliae & Princi-
patum Capuae, ex feudo tamen Pontificis.
Atque ex eo tempore mutatus in meliùs
Rogerius pietati se dedit, dignus etiam
qui à viris sanctissimis laudaretur.

✱(1140.)✱ Petrus Abailardus pro
 cissimus hæreticus in Concilio Rhem
 ausus provocare S. Bernardum, ab eo
 tus & elinguis redditur, ubi ejus erro
 damnati, & Romæ sententia confirmata
 Dumque Romam ille pergeret, à Pe
 Venerabili retentus Cluniaci ex errone
 nus Monachus effectus est, omnibus
 erroribus abjuratis: Aloisia quoque
 batissa Paradeti, quam antea, dum eam
 rudiret virginem vitiaverat, de sui Ma
 stri ac propè conjugis honore sollicita,
 solutionem ejus tumulo inscribi voluit
 quæ dedecoris ejus causa fuerat, esse
 quoque receptæ æstimationis.

**HÆRESIS ABAILARDI, ET
 NOLDI DISCIPULI EJUS.**

1. **T**uitus est errorem Arii contra SS. T
 nitatem.
2. Resuscitavit errores Pelagii circa gratiam
3. Circa Personam Christi Nestorianum
 præbuit.
4. Dicebat aliquam in Deo inesse compo
 sitionem.
5. Deum non omnis boni esse auctorem.
6. Statuebat aliquid distinctum à creat
 & creaturis, & putabat aliquid aliud esse et
 num præter Deum.

7. *Affirmabat aliquid ab Angelis creatum esse.*

8. *Potestatem Patri, Filio sapientiam, Spiritui S. benignitatem attribuebat, non per appropriationem, uti Doctores Catholici, sed per proprietatem, ita ut solus Pater esset potens, & non Filius, neque Spiritus S. & solus Filius sapiens, & non Pater, &c.*

9. *Abnuebat spiritum timoris Dei in Christo extitisse.*

10. *Spiritum S. vocabat animam mundi.*

11. *Hominem libero arbitrio de nudabat.*

12. *Docebat nullam esse in rebus contingentiam sed necessitate absolutam fieri.*

13. *Fatum ita extollebat, ut Deum ipsam suam libertate spoliaret, dicens, ita qualibet fieri, ut aliter à Deo fieri non possint.*

14. *Afferebat omnes diabolici tentationes ex lapidum herbarumque attactu originem ducere.*

15. *Beatos, agebat, non videre Deum, sed solummodò claritatem essentiae ejus, in ejus claritatis visione beatitudinem collocabat.*

16. *Denique putabat, ea solummodò credenda esse, quae nostra mens duce ratione comprehendere potest.*

Præter hos errores Arnoldus Brixiensis, Arnoldistarum parens docuit insuper, omnia bona temporalia Laicorum esse, & perperam facere Clerum, si illorum particeps esset: Falsa etiam

qua-

quedam tum de SS. Altaris Sacramento,
de parvulorum baptismo comminiscetur.

HÆRESIS DURANDI DE WALDACH.

IN Arragoniâ impostor hic cum comite
dam affectatore suo inter alias hæreses et
sparsit, matrimonium nihil aliud esse, quam
cultam fornicationem, qui error jam pridem
Marcionistis & aliis Hæresiarchis damnatus
erat. Cùmque resipiscere nollet, igni adju-
tus est zizaniorum seminator unâ cum socio

HÆRESIS MARSILII PADUAN

1. **A**Sseruit, post JESU Christi ascensionem
Papam non mansisse Vicarium Christi.

2. Summum Pontificem subjici debere Im-
peratoris judicio; quin etiam Imperatorem
vacante posse succedere Pontifici.

3. Nullum esse inter Sacerdotes & Epis-
pos discrimen.

4. Homines Ecclesiasticos neque agros, ne-
ulla alia bona possidere posse.

HÆRESIS BASILII ANTESIGNA BONGOMILORUM.

Basilii Medicus auctor sectæ Bongomilorum
hic Monachi habitu larvatus sparsit ve-
rum suum tempore Alexii Imperatoris, à quo
etiam igne multatus est.

1. Negavit SS. Trinitatem.

2. Libros Moysis rejecit, non nisi septem Scripturæ libros admittens.

3. Somniavit Deum humanâ formâ esse præditum.

4. Mundum fuisse ab Angelis, hoc est, demonibus creatum.

5. Insaniit, Michaëlem Arch-Angelum fuisse incarnatum.

6. Professus est Iconoclastiam, & damnavit omnes SS. Patres, qui imagines venerandas esse docuerunt.

7. S. Crucem contempsit, eò quòd Salvator in illa mortuus sit; dixitque, meram simulationem esse, quòd demones Crucem fugiant.

8. Baptismum Ecclesiæ Catholicæ non esse aliud, quàm fuerit Joannis Baptistæ, suum verò Baptismum esse ipsum verum JESU Christi Baptismum.

9. Sacrosanctum Missæ Sacrificium vocabat sacrificium demonum.

10. Eucharistiam, ajebat, esse ipsam Orationem Dominicam.

11. Orationes omnes, exceptâ Dominicâ, esse meras nugas.

12. Suos affectatores omnes Verbum Dei concipere, æquè ac Beata Virgo conceperit.

13. Non aliam esse resurrectionem, nisi pœnitentiam & vitam Evangelicam.

14. Templâ domicilia esse demonum mentiebatur.

